

Rapport till Tåkernfonden – provfiske sommaren 2001

Provfisken har tidigare skett i Tåkern under åren 1985-1998. Följande studie skiljde sig från dem i det att nuvarande provfiskestandard har följts så långt det har varit möjligt. Då sjön Tåkern var stor och fiskrik var det inte möjligt att med nät täcka av hela sjön. Totalt sattes 20 nät främst i NÖ- och SV-delen av sjön. Sjön var grund och få områden var tillräckligt djupa för att hela nätytan skall hänga lodrätt i vattnet. Den kraftiga undervattensvegetationen, vilken stundtals växte upp över vattenytan i kombination med sommarens låga vattenstånd försvårade ytterligare nätläggningen. Det var oundvikligt att delar av näten låg på undervattensvegetation eller i vattenytan. Näten sattes dock aldrig grundare än på 50 centimeters djup.

Tåkern provfiskades under perioden 5 juli 2001 till 13 juli 2001. Vädret var i början av perioden soligt och varmt med temperaturer upp mot 30 grader, för att sedan bli mulet med regn där temperaturen sjönk ner till 17 grader.

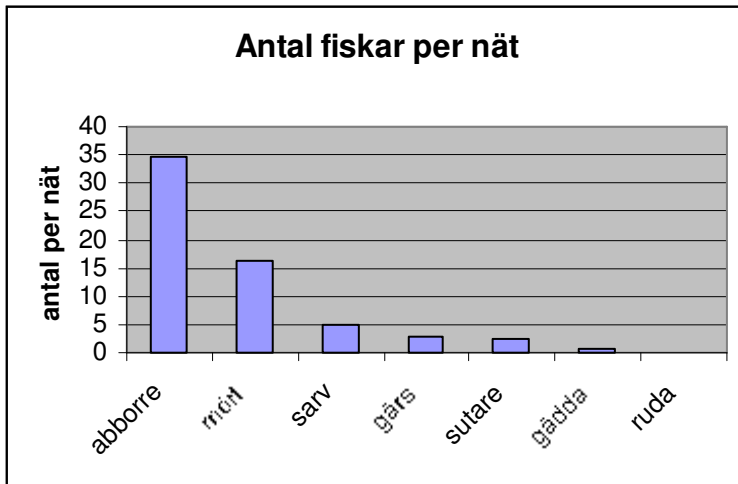
Totalt fångades 7 arter. Abborre dominerade fisksamhället med avseende på antalet individer per nät (Figur 1). Av ruda och gädda fångades mindre än en individ per nät. Vid en särskiljning av näten i SV mot näten i NÖ noterades inga större skillnader i antal fiskar per nät för respektive art. De arter som var vanliga i SV var också vanliga i NÖ.

Sutare dominerade näten med avseende på vikt per nät för hela sjön (Fig 2). Därefter följde sarv och abborre. Biomassan per nät var högre i SV än i NÖ (Fig 3 och 4). Detta kan till viss del förklaras med att stora mängder krusnate till följd av hård blåst fyllde näten under den sista fiskenatten i NÖ. Färre fisk kunde då gå i näten. I SV bidrog sarv, gädda och ruda förhållandevis mer till den totala biomassan än vad de gjorde i NÖ. En del stora individer av sutare, ruda och gädda släpptes tillbaka vid nätupptagningen. Deras vikter har därför utgått i den här sammanställningen. I SV släpptes 4 sutare, 2 gäddor och 1 ruda, medan det i NÖ släpptes 1 sutare samt 1 gärs. Gärsen var dock av mindre storlek. Om vikterna från dessa fiskar hade räknats in hade de troligen förstärkt den tendens till skillnader som fanns mellan SV- och NÖ-delen av sjön.

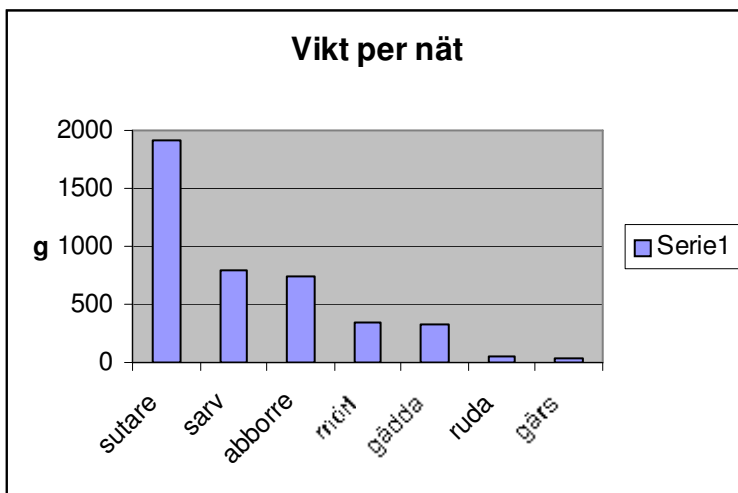
Abborrebeståndet bestod mest av individer under 10 cm (Fig 5). Mörtar under 10 cm och runt 15 cm var vanligast (Fig 6). För sarven fanns det ingen längd som var vanligare än någon annan. Utöver de stora gäddorna fångades några under 10 cm. Inga små rudor eller sutare fångades. Det sistnämnda är vanligt i en sjö med predatoriska fiskarter (Brönmark *et al.*, 1995).

Litteratur

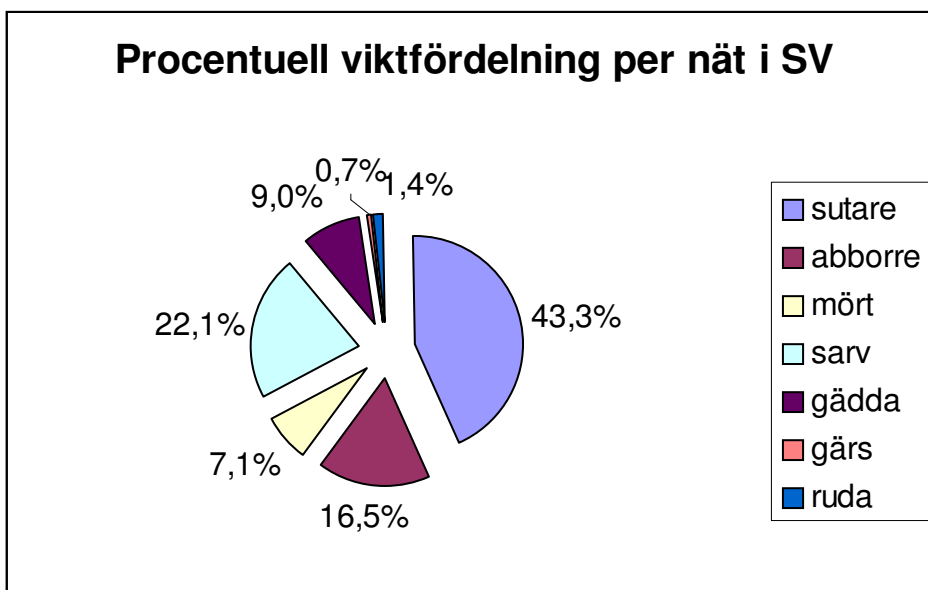
Brönmark, C., C. A. Paszkowski, W. M. Tonn & A. Hargeby. 1995. Predation as a determinant of size structure in populations of crucian carp (*Carassius carassius*) and tench (*Tinca tinca*). *Ecology of Freshwater Fish* 4: 85-92.

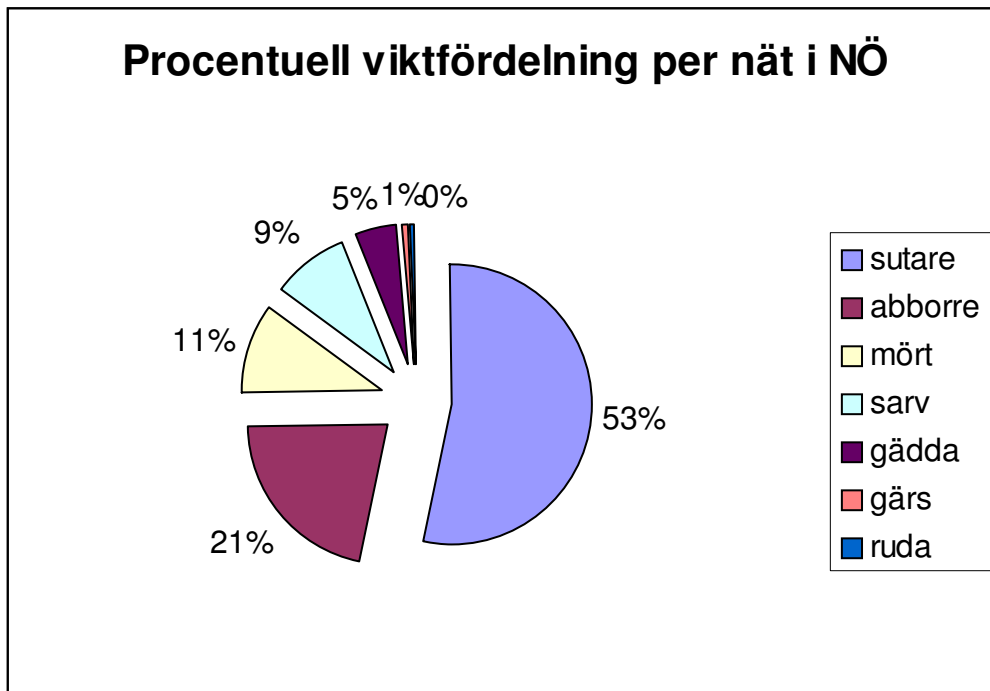
Figur 1.

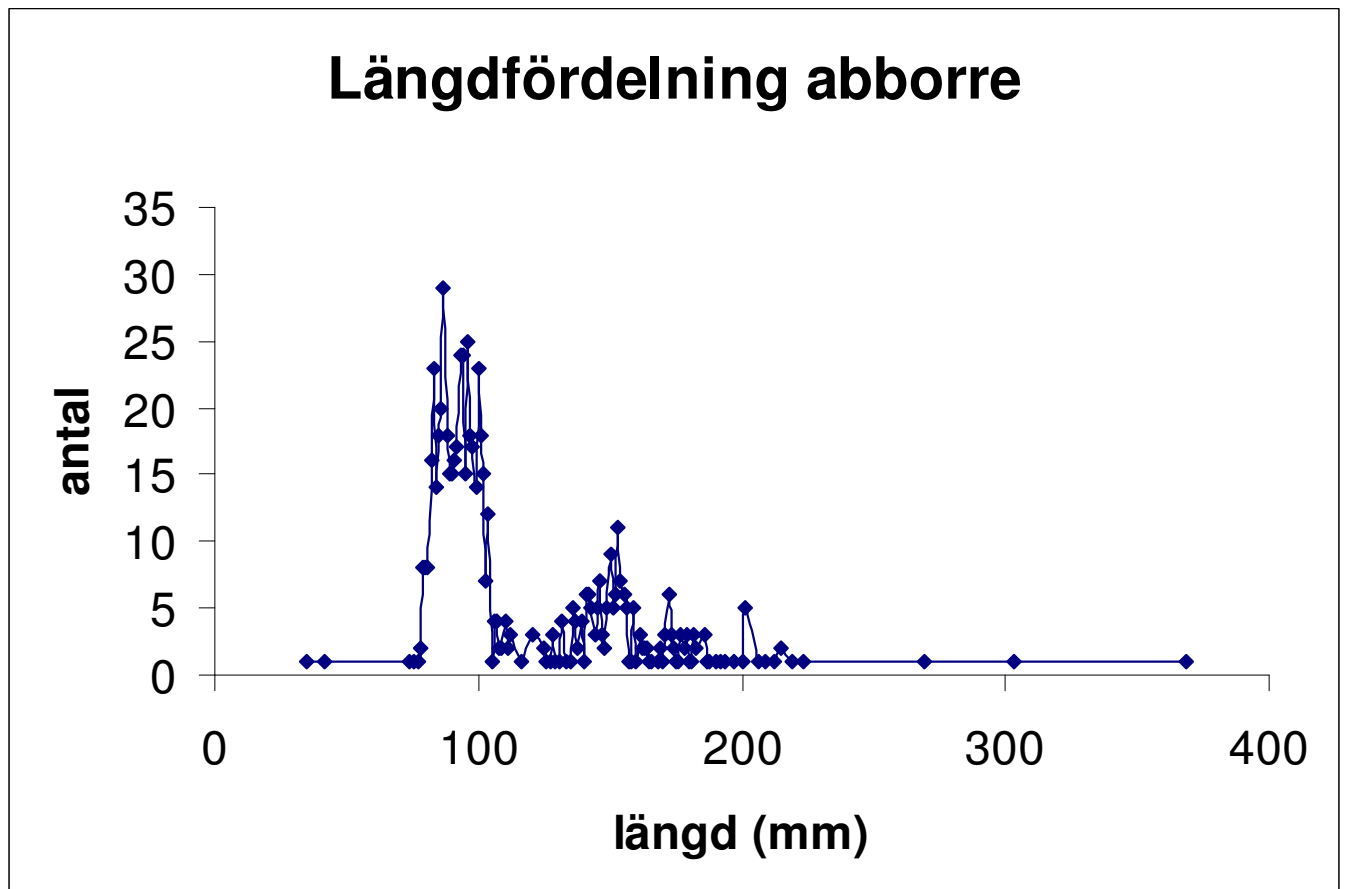
Figur 2.

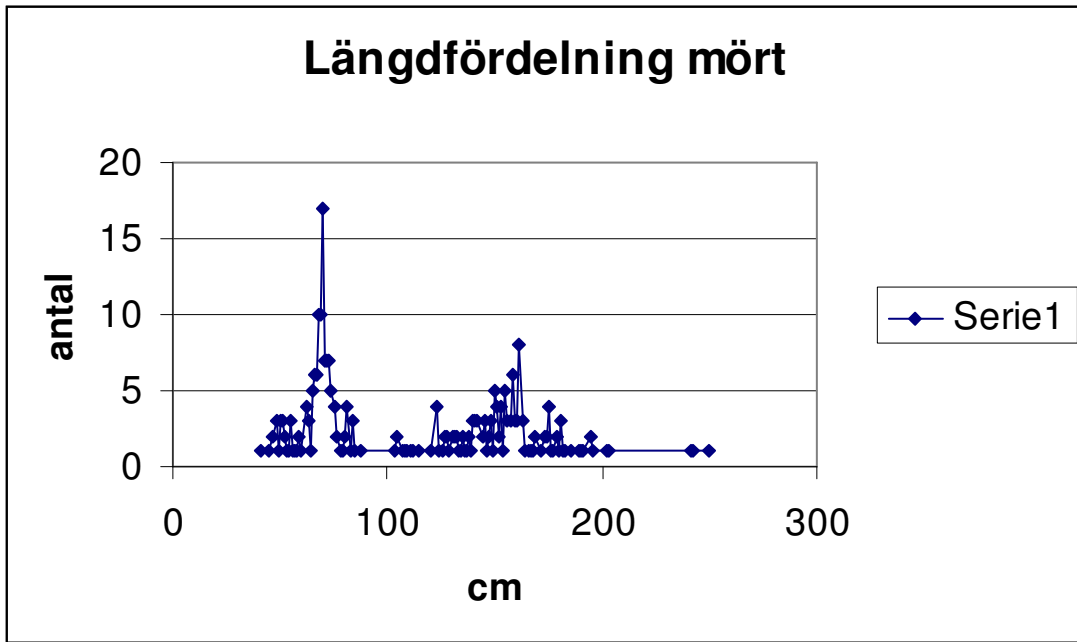
Figur 3.

Figur 4.

Figur 5.

Figur 6.